

9.oktober, 2024

Uddannelses- og Forskningsminister
Christina Egelund

Vedr. Psykologfaglig overbygningsuddannelse i form af professionsrettet masteruddannelse

I oplægget om professions- og erhvervsrettet videregående uddannelse til fremtiden omtales forslaget om etablering af en psykologfaglig overbygningsuddannelse som professionsmasteruddannelse, bl.a. for lærere i folkeskolen.

Jeg har to konkrete spørgsmål til ministeren i denne forbindelse:

1. Det fremgår, at det vil blive på samme niveau som universiteternes kandidatuddannelse. Hvordan begrundes og argumenteres fagligt for dette?
2. Er der overvejelser over, hvorvidt og hvorledes kommende masteruddannede vil kunne videreudanne sig inden for det pædagogisk-psykologiske felt?

Baggrunden for begge spørgsmål er min bekymring for, hvordan der sikres kommende lærere et tilstrækkeligt fagligt niveau til at udføre skolepsykologisk arbejde, jfr. uddybning i medsendte bilag om dette fra sidste år.

Som mangeårig leder på skole- og PPR-området har jeg gennem de sidste 30 år søgt at forklare bl.a. PPR og kommunale ledere, at hvis PPR og særligt PPRs psykologer ikke leverer faglig indsats, som er brugbart og nyttigt for skolerne, så vil skolerne til sidst begynde at udvikle deres eget faglige støttesystem, jfr. utallige rapporter om arbejdet med folkeskolens inklusion. Det er dette, der er ved at ske nu. Som det for mange år er sket i Norge – og som det altid har været tilfældet i Sverige.

Som mangeårig censor på masteruddannelserne er jeg enig i, at den er meget egnet til at kombinere teori og praksis og dermed til at arbejde med udvikling. Jeg vil også kunne glæde mig over at se frem til, at folkeskolen over de kommende år kan få videreuddannet mange lærere med hovedfokus på, hvordan den almene undervisning kan udvikles til at sikre kvalificeret undervisning til langt flere elever, end det er tilfældet i dag.

Det vil være et betydeligt skridt fremad i forhold til i dag, hvor PPRs hovedfokus desværre fortsat er på udredning og behandling af enkeltbørn, hvilket har ført frem til den helt uantagelige situation, at 6½ af børnene i folkeskolen udskilles fra den almindelige undervisning!

Men jeg må tilføje, at det ikke vil være så godt som Undervisningsministeriets egen model fra 1971, hvor PPR blev beskrevet som et højt kvalificeret tværfagligt system bestående af fagkonsulenter og psykologer, der alle havde specialer – de fleste inden for skolepsykologi og de øvrige inden for klinisk psykologi. Cand.pæd.psyk. uddannelsen dannede baggrund for skolepsykologstillingen, og den bestod af 4 års uddannelse oven på læreruddannelsen (1 års psykologkursus samt 3 års kandidatuddannelse).

Jeg kan frygte, at PPR som system fortsætter med at udvikle sig til et psykologsystem, der primært tager sig af udredning og mindre psykologisk behandling af børn.

De mange kommende masteruddannede lærere risikerer at blive ansat uden for PPR - måske på den enkelte skole. Det nødvendige faglige samspil mellem skolepsykologuddannede og PPRs psykologer risikerer at blive for svagt.

Taberne vil i så fald blive de 15-20% af folkeskolens elever. Det vil i så fald indebære et alt for ringe udbytte fra de mange faglige støttepersoner, der er ansat for at medvirke til at sikre alle elever den bedst mulige skolegang – og sikre, at færrest mulige udskilles fra det almene miljø.

Derfor er det to vigtige spørgsmål, som jeg indledningsvist har stillet, jfr. også det medsendte bilag.

Venlig hilsen

Bjarne Nielsen

tidl. børne- og ungechef og tidl. formand for Pædagogiske Psykologers Forening

Kildevej 35, Skuldelev, 4050 Skibby

Mail: bjnielsen@mail.tele.dk

Mobil: 21626260

Bilag: *Skolepsykologuddannelse og –kompetencer i Fremtidens Skole*. Brev til Uddannelsesminister Christina Egelund fra 22. oktober, 2023

Kopi er tilsendt:

Undervisningsminister Mattias Tesfaye

Folketingets Uddannelsesudvalg

Folketingets Undervisningsudvalg